

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/515 RENDELETE

(2019. március 19.)

a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk kölcsönös elismeréséről és a 764/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piac olyan, belső határok nélküli térség, amelyben az áruk szabad mozgása a Szerződésekkel összhangban biztosított. A tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású minden intézkedés. E tilalom hatálya alá tartozik minden olyan nemzeti intézkedés, amely közvetlenül vagy közvetve ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja az Unión belüli árukereskedelmet. Az áruk belső piacon belüli szabad mozgásának biztosítása a szabályok uniós szintű harmonizálása révén – amelyek az egyes áruk forgalmazására vonatkozóan közös követelményeket határoznak meg –, vagy az uniós harmonizációs szabályok hatálya alá nem teljes mértékben tartozó áruk vagy árujellemzők esetében az Európai Unió Bírósága által meghatározottak szerinti kölcsönös elismerés elvének alkalmazásával történik.
- (2) A szabályok uniós szintű harmonizációjához elengedhetetlen, hogy jól működjön a kölcsönös elismerés elve, különösen figyelembe véve azt, hogy sok áru mind harmonizált, mind nem harmonizált jellemzőkkel is rendelkezik.
- (3) Az áruk tagállamok közötti szabad mozgását gátló akadályok jogellenesen keletkezhetnek, amennyiben – az árura vagy bizonyos árujellemzőkre vonatkozó uniós harmonizációs szabályok hiányában – egy tagállam illetékes hatósága olyan nemzeti szabályokat alkalmaz a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott árura, amelyek előírják, hogy az áru feleljen meg bizonyos műszaki követelményeknek, például a megjelölésre, a formára, a méretre, a tömegre, az összetételre, a kiserelésre, a címkézésre vagy a csomagolásra vonatkozó követelményeknek. Az ilyen szabályok más tagállamban jogszerűen forgalmazott árura való alkalmazása ellentétes lehet az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 34. és 36. cikkével, még akkor is, ha a szabályok megkülönböztetés nélkül minden árura alkalmazandóak.
- (4) A kölcsönös elismerés elve az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatából ered. Ezen elv szerint a tagállamok nem tilthatják meg a területükön olyan áru értékesítését, amelyet jogszerűen forgalmaznak valamely

⁽¹⁾ HL C 283., 2018.8.10., 19. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. február 14-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. március 5-i határozata.

másik tagállamban, még akkor sem, ha azt az árut – azt az árut is beleértve, amely nem gyártási folyamat eredményeként kerül előállításra – eltérő műszaki szabályok szerint állították elő. A kölcsönös elismerés elve azonban nem abszolút jellegű. A tagállamok korlátozhatják egy valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áru forgalmazását, amennyiben az ilyen korlátozások az EUMSZ 36. cikkében meghatározott indokok, vagy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata által az áruk szabad mozgásával kapcsolatosan elismert, közérdeken alapuló egyéb kényszerítő indok alapján igazoltak, és amennyiben az ilyen korlátozások az elérni kívánt céllal arányosak. Ez a rendelet előírja annak kötelezettségét, hogy a piacra jutás korlátozását vagy megtagadását egyértelműen megindokolják.

- (5) A közérdeken alapuló kényszerítő indok fogalma az Európai Unió Bírósága által az EUMSZ 34. és 36. cikkéhez kapcsolódó ítélkezési gyakorlat során kidolgozott, folyamatosan alakuló fogalom. Amennyiben legitím különbségek vannak az egyes tagállamok között, az ilyen kényszerítő indokok igazolhatják a nemzeti műszaki szabályok illetékes hatóságok általi alkalmazását. Mindazonáltal a közigazgatási határozatoknak mindig kellően indokoltaknak, jogszerűeknek és megfelelőnek kell lenniük, valamint tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét, az illetékes hatóságnak pedig olyan határozatot kell hoznia, amely a lehető legkevesebb korlátozással jár. Az áruk belső piaca működésének javítása érdekében a nemzeti műszaki szabályoknak a célnak megfelelőnek kell lenniük, és nem eredményezhetnek aránytalan, nem vámjellegű akadályokat. Ezenkívül a más tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk tekintetében a piacra jutást korlátozó vagy megtagadó közigazgatási határozatok nem alapulhatnak pusztán azon a tényen, hogy a vizsgált áruk a tagállam által kifizűzött jogos közérdekű célt más módon teljesítik, mint ahogyan az áruk az említett tagállamban ezt a célt teljesítik. A tagállamok segítése érdekében a Bizottságnak nem kötelező iránymutatást kell nyújtania az Európai Unió Bíróságának a közérdeken alapuló kényszerítő indok fogalmára és a kölcsönös elismerés elve alkalmazásának módjára vonatkozó ítélkezési gyakorlatával kapcsolatban. Az illetékes hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy észrevételeket tegyenek az iránymutatáshoz és visszajelzést adjanak azzal kapcsolatban.
- (6) A Versenyképességi Tanács az egységes piacra vonatkozó szakpolitikával kapcsolatban megfogalmazott, 2013. decemberi következtetéseiben megjegyezte, hogy az egységes piacon a vállalkozásokra és a fogyasztókra vonatkozó keretfeltételek javítása érdekében valamennyi releváns eszközt megfelelően alkalmazni kell, beleértve a kölcsönös elismerést is. A Tanács felkérte a Bizottságot, hogy tegyen jelentést azokról az esetekről, amikor a kölcsönös elismerés elvének működése még mindig nem megfelelő vagy problémás. A Versenyképességi Tanács 2015 februárjában az egységes piacra vonatkozó szakpolitikával kapcsolatban megfogalmazott következtetéseiben felszólította a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a kölcsönös elismerés elve hatékony működésének biztosítása érdekében, és terjesszen elő ezt célzó javaslatokat.
- (7) A 764/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ elfogadására a kölcsönös elismerés elve alkalmazásának megkönnyítése érdekében került sor, olyan eljárások kialakításával, amelyek minimalizálják az olyan áruk szabad mozgását gátló jogellenes akadályok megteremtésének lehetőségét, amelyeket már jogszerűen forgalmaznak valamely másik tagállamban. Az említett rendelet elfogadása ellenére még mindig sok probléma áll fenn a kölcsönös elismerés elvének alkalmazása tekintetében. A 2014 és 2016 között végzett értékelésből az derült ki, hogy a kölcsönös elismerés elve nem működik úgy, ahogyan kellene, és hogy a 764/2008/EK rendelet korlátozott hatást gyakorolt ezen elv alkalmazásának megkönnyítésére. Az említett rendelet által létrehozott eszközöknek és eljárási garanciáknak nem sikerült elérniük a céljukat, a kölcsönös elismerés elvének megfelelőbb alkalmazását. Így például a termékinformációs kapcsolattartó pontok hálózatát, amelyet azért hoztak létre, hogy tájékoztatást nyújtsanak a gazdasági szereplők részére az alkalmazandó nemzeti szabályokról és a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásáról, alig ismerik vagy használják a gazdasági szereplők. E hálózaton belül nem kellő mértékű a nemzeti hatóságok közötti együttműködés. Ritkán tartják be a piacra jutást korlátozó vagy megtagadó közigazgatási határozatokra vonatkozó értesítési követelményt. Ennek eredményeként továbbra is fennállnak az áruk szabad mozgását gátló akadályok a belső piacon.
- (8) A 764/2008/EK rendeletnek számos hiányossága van, ezért azt felül kell vizsgálni és meg kell erősíteni. Az egyértelműség érdekében e rendeletnek a 764/2008/EK rendelet helyébe kell lépnie. E rendeletnek egyértelmű eljárásokat kell megállapítania a más tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk szabad mozgásának, valamint annak biztosítására, hogy a szabad mozgás csak akkor legyen korlátozható, ha a tagállamok ezt jogos közérdek alapján teszik, és a korlátozás indokolt és arányos. Ennek a rendeletnek azt is biztosítania kell, hogy mind a gazdasági szereplők, mind a nemzeti hatóságok betartsák a kölcsönös elismerés elvéből fakadó, meglévő jogokat és kötelezettségeket.
- (9) E rendelet nem zárja ki az áruk forgalmazási feltételeinek esetleges további harmonizációját a belső piac működésének javítása céljából.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 764/2008/EK rendelete (2008. július 9.) az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 21. o.).

- (10) Kereskedelmi akadályok az EUMSZ 34. és 36. cikkének hatálya alá tartozó, más típusú intézkedésekből is eredhetnek. Ilyen intézkedés lehet például a közbeszerzési eljárásokhoz készített műszaki leírás vagy a tagállamokban a nemzeti nyelvek használatára vonatkozó követelmények. Ezek az intézkedések azonban nem minősülhetnek az e rendelet értelmében vett nemzeti műszaki szabályoknak, és így nem tartozhatnak annak hatálya alá.
- (11) Az előzetes engedélyezési eljárás révén időnként érvényre jutnak olyan nemzeti műszaki szabályok, amelyek értelmében az illetékes hatóságtól hivatalos engedélyt kell beszerezni, mielőtt az árukat az érintett tagállamban forgalomba lehetne hozni. Egy előzetes engedélyezési eljárás megléte önmagában korlátozza az áruk szabad mozgását. Ezért annak érdekében, hogy az áruk belső piacon belüli szabad mozgásának alapvető elve tekintetében indokolt legyen, az ilyen eljárásnak az uniós jog által elismert, közérdekű célon kell alapulnia, valamint arányosnak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lennie. Azt, hogy az ilyen eljárás megfelel-e az uniós jogszabályoknak, az Európai Unió Bírósága ítélezési gyakorlatában meghatározott megfontolásokra figyelemmel kell értékelni. Ezért e rendelet hatálya alól ki kell zárni azokat a közigazgatási határozatokat, amelyek kizárólag azzal az indoklással korlátozzák vagy tagadják meg a piacra jutást, hogy az áruk nem rendelkeznek érvényes előzetes engedéllyel. Amikor azonban kötelező előzetes engedélyt kérelmeznek egy adott árura vonatkozóan, bármilyen, a kérelemnek az említett tagállamban alkalmazandó nemzeti műszaki szabályok alapján történő elutasítására vonatkozó közigazgatási határozatot csak e rendeletnek megfelelően lehet meghozni annak érdekében, hogy a kérelmező részesüljön az e rendelet által biztosított eljárási védelemben. Ugyanez vonatkozik az áruk önkéntes előzetes engedélyezésére is, ahol létezik ilyen.
- (12) Fontos tisztázni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó árutípusok magukban foglalják a mezőgazdasági termékeket is. A „mezőgazdasági termékek” kifejezés magában foglalja az EUMSZ 38. cikkének (1) bekezdésében meghatározott halászati termékeket is. Annak azonosítását segítőként, hogy mely árutípusok tartoznak e rendelet hatálya alá, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy mennyire kivitelezhető és milyen előnyökkel jár a kölcsönös elismerés tárgyát képező termékek tájékoztató jellegű felsorolásának továbbfejlesztése.
- (13) Fontos tisztázni azt is, hogy a „gyártó” kifejezés nemcsak az áruk gyártóját, hanem az olyan árukat előállító személyeket is magában foglalja, amelyek nem valamely gyártási folyamat eredményeként kerülnek előállításra, a mezőgazdasági termékeket is beleértve, valamint magában foglalja azokat a személyeket is, akik az áruk gyártójaként jelölik meg magukat.
- (14) E rendelet hatálya alól ki kell zárni a nemzeti bíróságok olyan ügyek jogszerűségét értékelő határozatait, amelyekben egy nemzeti műszaki szabály alkalmazása miatt nem engedélyezik a valamely tagállamban jogszerűen forgalmazott áruknak egy másik tagállamban a piacra jutást, valamint a nemzeti bíróságok szankciókat alkalmazó határozatait.
- (15) Ahhoz, hogy részesülhessenek a kölcsönös elismerés elvéből származó előnyökből, az áruknak valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruknak kell lenniük. Egyértelművé kell tenni, hogy ahhoz, hogy az árukat valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazottnak lehessen tekinteni, az áruknak meg kell felelniük az adott tagállamban alkalmazandó vonatkozó szabályoknak, és azokat az adott tagállamban a végfelhasználók rendelkezésére kell bocsátani.
- (16) A nemzeti hatóságok és a gazdasági szereplők kölcsönös elismerés elvével kapcsolatos tájékozottságának növelése érdekében a tagállamoknak mérlegelniük kellene, hogy világos és egyértelmű „egységes piaci záradékokról” rendelkezzenek a nemzeti műszaki szabályaikban azzal a céllal, hogy megkönnyítsék az említett elv alkalmazását.
- (17) Tagállamonként jelentősen eltér, hogy milyen bizonyítéokra van szükség annak igazolására, hogy az árukat jogszerűen forgalmazzák valamely másik tagállamban. Ez szükségtelen terheket, késedelmeket és többletköltségeket idéz elő a gazdasági szereplőknél, és akadályozza a nemzeti hatóságokat abban, hogy hozzájussanak az áruk időben történő vizsgálatához szükséges információkhoz. Ez gátolhatja a kölcsönös elismerés elvének alkalmazását. Ezért elengedhetetlen megkönnyíteni a gazdasági szereplők számára annak bizonyítását, hogy áruikat jogszerűen forgalmazzák valamely másik tagállamban. A gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy nyilatkozatot tegyenek, amely biztosítja, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az árukkal és az érintett másik tagállamban alkalmazandó szabályoknak való megfeleléssel kapcsolatos összes szükséges információval. Az önkéntes nyilatkozat alkalmazása nem akadályozhatja a nemzeti hatóságokat abban, hogy a piacra jutást korlátozó vagy megtagadó közigazgatási határozatot hozzanak, feltéve, hogy az ilyen határozatok arányosak, indokoltak, valamint tiszteletben tartják a kölcsönös elismerés elvét és összhangban állnak ezzel a rendelettel.
- (18) A gyártó, az importőr, illetve a forgalmazó számára lehetővé kell tenni, hogy a kölcsönös elismerés céljából nyilatkozatot (a továbbiakban: kölcsönös elismerési nyilatkozat) készítsen az áruk jogszerű forgalmazásáról. A kölcsönös elismerési nyilatkozatban szereplő információk megadására a gyártó a legalkalmasabb, mivel az árukat a gyártó ismeri a legjobban, és birtokában van a kölcsönös elismerési nyilatkozatban szereplő információk ellenőrzéséhez szükséges bizonyítékoknak. A gyártót fel kell hatalmazni arra, hogy megbízza a meghatalmazott

képviselőjét e nyilatkozatnak a gyártó nevében és a gyártó felelőssége mellett történő elkészítésével. Amennyiben azonban egy adott gazdasági szereplő a nyilatkozatban csak az áruk forgalmazásának jogszerűségére vonatkozó információkat tudja megadni, biztosítani kell annak lehetőségét, hogy egy másik gazdasági szereplő nyújtsa be az azzal kapcsolatos információkat, hogy az adott tagállamban az árukat végfelhasználók részére forgalmazzák, feltéve, hogy ez a gazdasági szereplő vállalja a felelősséget a kölcsönös elismerési nyilatkozatban általa megadott információkért, és rendelkezésre tudja bocsátani az ezen információk ellenőrzéséhez szükséges bizonyítékokat.

- (19) A kölcsönös elismerési nyilatkozatnak mindig pontos és teljes információt kell tartalmaznia az árurol. A nyilatkozatot ezért naprakészen kell tartani annak érdekében, hogy az tükrözze a változásokat, például a vonatkozó nemzeti műszaki szabályok változásait.
- (20) Annak biztosítása érdekében, hogy a kölcsönös elismerési nyilatkozatban szolgáltatott információk átfogóak legyenek, összehangolt szerkezetet kell meghatározni az ilyen nyilatkozatok tekintetében, amelyet a nyilatkozatot benyújtani kívánó gazdasági szereplők használhatnak.
- (21) Fontos annak biztosítása, hogy a kölcsönös elismerési nyilatkozatot a valóságnak megfelelően és pontosan töltsék ki. Ezért elő kell írni, hogy a gazdasági szereplők felelősek a kölcsönös elismerési nyilatkozatban általuk megadott információkért.
- (22) Az uniós harmonizációs jogszabályok hatálya alá nem tartozó áruk területén működő vállalkozások hatékonyságának és versenyképességének növelése érdekében lehetővé kell tenni új információk technológiák alkalmazását a kölcsönös elismerési nyilatkozat benyújtásának megkönnyítése érdekében. Ezért a gazdasági szereplők számára lehetővé kell tenni, hogy kölcsönös elismerési nyilatkozatukat az interneten nyilvánosan hozzáférhetővé tegyék, feltéve, hogy a kölcsönös elismerési nyilatkozat könnyen hozzáférhető és megbízható formátumú.
- (23) A Bizottságnak biztosítania kell, hogy a kölcsönös elismerési nyilatkozat mintája és a nyilatkozat kitöltésére vonatkozó iránymutatások az Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre álljanak az egységes digitális kapun keresztül.
- (24) E rendeletet azokra az árukra is alkalmazni kell, amelyeknek csak bizonyos jellemzői tartoznak az uniós harmonizációs jogszabályok hatálya alá. Amennyiben az uniós harmonizációs jogszabályok alapján a gazdasági szereplő köteles EU-megfelelőségi nyilatkozatot készíteni az említett jogszabályoknak való megfelelés igazolására, ennek a gazdasági szereplőnek meg kell engedni, hogy az e rendelet szerinti kölcsönös elismerési nyilatkozatot csatolja az EU-megfelelőségi nyilatkozathoz.
- (25) Amennyiben a gazdasági szereplők úgy döntenek, hogy nem alkalmazzák a kölcsönös elismerési nyilatkozatot, a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságainak be kell kérniük az általuk az áruk vizsgálatához szükségesnek ítélt, világosan meghatározott információkat, tiszteletben tartva az arányosság elvét.
- (26) A gazdasági szereplő számára elegendő időt kell biztosítani ahhoz, hogy benyújtsa a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága által kért dokumentumokat vagy bármely egyéb információt, illetve hogy érveket vagy észrevételeket nyújtson be az adott áruk vizsgálatával kapcsolatban.
- (27) Az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ arra kötelezi a tagállamokat, hogy közöljenek a Bizottsággal és a többi tagállammal az egyes termékekre – beleértve többek között a mezőgazdasági és halászati termékeket is – vonatkozó minden nemzeti műszaki szabálytervezetet, és nyilatkozzanak azokról az indokokról, amelyek az adott szabály elfogadását szükségessé teszik. Biztosítani kell azonban, hogy az ilyen nemzeti műszaki szabályok elfogadását követően a kölcsönös elismerés elvét helyesen alkalmazzák az egyes árukra vonatkozó egyedi esetekben. E rendeletnek meg kell határoznia a kölcsönös elismerés elvének egyedi esetekben történő alkalmazására vonatkozó eljárásokat, például azáltal, hogy arra kötelezi a tagállamokat, hogy jelöljék meg a közigazgatási határozat alapjául szolgáló nemzeti műszaki szabályokat, valamint azokat a jogos közérdekekhez kapcsolódó indokokat, amelyek alátámasztják az adott nemzeti műszaki szabálynak valamely, más tagállamban jogszerűen forgalmazott árura való alkalmazását. A nemzeti műszaki szabály arányos jellege az alapja az e szabályon alapuló közigazgatási határozat arányosságának. A közigazgatási határozat arányossága bizonyításának módját azonban eseti alapon kell meghatározni.
- (28) Mivel a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk piacra jutásának korlátozásáról vagy megtagadásáról szóló közigazgatási határozatoknak kivételt kell képezniük az áruk szabad mozgásának alapelve

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

szempontjából, biztosítani kell, hogy az ilyen határozatok tiszteletben tartsák a kölcsönös elismerés elvéből fakadó, meglévő kötelezettségeket. Célszerű ezért egyértelmű eljárást létrehozni annak meghatározására vonatkozóan, hogy a szóban forgó árukat jogszerűen forgalmazzák-e egy másik tagállamban, és ha igen, a rendeltetési hely szerinti tagállam alkalmazandó nemzeti műszaki szabályának hatálya alá tartozó jogos közérdek – az EUMSZ 36. cikkével és az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatával összhangban – kellő védelemben részesülnek-e. Ennek az eljárásnak biztosítania kell, hogy a meghozott közigazgatási határozatok arányosak legyenek, és tiszteletben tartsák a kölcsönös elismerés elvét, valamint összhangban álljanak a rendelettel.

- (29) Amennyiben egy illetékes hatóság vizsgálja az árukat annak eldöntése céljából, hogy szükség van-e a piacra jutás korlátozására vagy megtagadására, ez a hatóság nem hozhat piacra jutást megtiltó határozatot, kivéve amennyiben gyors beavatkozásra van szükség személyek biztonsága vagy egészsége, vagy a környezet károsodásának elkerülése céljából, illetve annak érdekében, hogy meg lehessen akadályozni az áruk rendelkezésre bocsátását, amennyiben az ilyen áruk rendelkezésre bocsátása általánosságban tiltott a közérdekek vagy a közbiztonság szempontja alapján, ideértve például a bűncselekmények megelőzését is.
- (30) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ olyan akkreditálási rendszert hoz létre, amely biztosítja a megfelelőségértékelő szervezetek felkészültségi szintjének kölcsönös elismerését. A tagállamok illetékes hatóságai ezért nem utasíthatják el az akkreditált megfelelőségértékelő szervezetek által kiadott vizsgálati jelentések és tanúsítványok elfogadását az adott szervezet felkészültségéhez kapcsolódó okokra hivatkozva. Helyénvaló továbbá, hogy a más tagállamokban már elvégzett vizsgálatok és eljárások megkettőzésének lehetőség szerinti elkerülése érdekében a tagállamok ne utasíthassák el az egyéb megfelelőségértékelő szervezetek által az uniós joggal összhangban kiadott vizsgálati jelentések és tanúsítványok elfogadását. Az illetékes hatóságoknak megfelelően figyelembe kell venniük a benyújtott vizsgálati jelentések és tanúsítványok tartalmát.
- (31) A 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ kimondja, hogy csak biztonságos termékek hozhatók forgalomba, valamint megállapítja a gyártók és forgalmazók kötelezettségeit a termékek biztonsága tekintetében. Feljogosítja az illetékes hatóságokat arra, hogy azonnali hatállyal betiltsanak bármely veszélyes terméket, vagy a különféle biztonsági értékelésekhez, ellenőrzésekhez és vizsgálatokhoz szükséges időtartamra ideiglenesen betiltsák azokat a termékeket, amelyek veszélyesek lehetnek. Az említett irányelv leírja azt a folyamatot is, amely alapján az illetékes hatóságoknak az említett irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b)–f) pontjában említettekhez hasonló megfelelő intézkedéseket kell alkalmazniuk a kockázatot jelentő termékek esetében, továbbá kötelezettséget állapít meg az említett intézkedéseknek a Bizottság és a többi tagállam részére való bejelentésére. Ezért biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok a továbbiakban is alkalmazhassák az említett irányelvet, és különösen az említett irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b)–f) pontját, valamint 8. cikkének (3) bekezdését.
- (32) A 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ többek között létrehoz egy riasztási rendszert az élelmiszerből vagy takarmányból származó, közvetlen vagy közvetett egészségügyi kockázatok bejelentésére. Kötelezi a tagállamokat, hogy a riasztási rendszeren keresztül haladéktalanul jelentsenek be a Bizottságnak minden olyan általuk hozott intézkedést, amely az élelmiszer vagy takarmány forgalomba hozatalának korlátozására, piacról való kivonására vagy visszahívására irányul az emberi egészség védelme érdekében, és amely gyors fellépést igényel. Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok a továbbiakban is alkalmazhassák az említett rendeletet, és különösen a rendelet 50. cikke (3) bekezdését, valamint 54. cikkét.
- (33) Az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ harmonizált uniós keretet hoz létre a hatósági ellenőrzések és a hatósági ellenőrzéseken kívüli hivatalos tevékenységek szervezésére az egész agrár-élelmiszerláncra

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveinek és követelményeinek meghatározásáról, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

kiterjedően, figyelembe véve a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁹⁾ és a vonatkozó uniós ágazati jogszabályokban a hatósági ellenőrzések tekintetében meghatározott szabályokat. Az (EU) 2017/625 rendelet megállapít egy különös eljárást annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők orvosolják az élelmiszer- és takarmányjognak, valamint az állat-egészségügyi szabályoknak illetve az állatjóléti szabályoknak való megfelelés hiányát. Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok a továbbiakban is alkalmazhassák az (EU) 2017/625 rendeletet, és különösen annak 138. cikkét.

- (34) Az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁰⁾ a 882/2004/EK rendeletben meghatározott kritériumokkal összhangban létrehozza az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹¹⁾ meghatározott kötelezettségekkel kapcsolatos ellenőrzések lefolytatására vonatkozó harmonizált uniós keretet, és előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy bármely olyan gazdasági szereplő jogosult legyen az ellenőrzési rendszerben való részvételre, amely megfelel az említett kötelezettségeknek. Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok a továbbiakban is alkalmazhassák az 1306/2013/EU rendeletet, és különösen annak 90. cikkét.
- (35) A tagállamok illetékes hatóságai által e rendelet alapján hozott közigazgatási határozatoknak meg kell határozniuk a gazdasági szereplők rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket, hogy a gazdasági szereplők a nemzeti joggal összhangban fellebbezhessenek a határozat ellen, illetve keresetet nyújthassanak be az illetékes nemzeti bíróságnál. A közigazgatási határozatban hivatkozni kell arra is, hogy a gazdasági szereplők igénybe vehetik a belső piaci problémamegoldó hálózatot (a továbbiakban: SOLVIT), illetve az e rendelettel létrehozott panaszkezelési eljárást.
- (36) A kölcsönös elismerés elve helyes és következetes alkalmazásának biztosításához elengedhetetlen hatékony megoldásokat kínálni azoknak a gazdasági szereplőknek, amelyek vállalkozásbarát alternatívákat szeretnének a piacra jutást korlátozó vagy megtagadó közigazgatási határozatok megtámadására. Az ilyen megoldások biztosítása és a jogi költségek elkerülése érdekében rendelkezésre kell állnia egy bíróságon kívüli panaszkezelési eljárásnak a gazdasági szereplők – és különösen a kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: kkv-k) – számára.
- (37) A SOLVIT az egyes tagállamok nemzeti közigazgatása által nyújtott szolgáltatás, amelynek célja megoldást találni a magánszemélyek és a vállalkozások számára, amennyiben a jogaikat egy másik tagállam hatóságai megsértették. A SOLVIT működését szabályozó elveket a 2013/461/EU bizottsági ajánlás ⁽¹²⁾ határozza meg, amelynek értelmében minden tagállamnak biztosítania kell egy nemzeti SOLVIT-központ létrehozását, megfelelő emberi és pénzügyi erőforrásokat biztosítva számára ahhoz, hogy részt tudjon venni a SOLVIT-ban. A Bizottságnak – különösen a vállalkozások körében – fel kell hívnia a figyelmet a SOLVIT létezésére és a vele járó előnyökre.
- (38) A SOLVIT hatékony, bíróságon kívüli panaszkezelési mechanizmus, amely ingyenesen elérhető. Rövid határidőkkel dolgozik, és gyakorlati megoldásokat nyújt a magánszemélyeknek és a vállalkozásoknak, amennyiben az uniós jogaik hatóságok általi elismerése terén nehézségekbe ütköznek. Amennyiben a gazdasági szereplő, az illetékes SOLVIT-központ és az érintett tagállamok egyetértenek a megfelelő eredményt illetően, nincs szükség további intézkedésekre.
- (39) Arra az esetre azonban, ha a SOLVIT informális megközelítése sikertelennek bizonyul, és továbbra is kétségek állnak fenn a közigazgatási határozat és a kölcsönös elismerés elve összeegyeztettségével kapcsolatban, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy az érintett SOLVIT-központok bármelyikének kérésére megvizsgálja az ügyet. Célszerű, hogy a vizsgálatot követően a Bizottság véleményt adjon ki, amelyet az illetékes SOLVIT-központon keresztül közölni kell az érintett gazdasági szereplővel és az illetékes hatóságokkal, és amelyet figyelembe kell venni a SOLVIT-eljárás során. A Bizottság beavatkozását 45 munkanapos határidőhöz kell kötni, amely nem foglalja magában a Bizottság által esetlegesen szükségesnek vélt kiegészítő információk és dokumentumok Bizottság általi beszerzéséhez szükséges időt. Célszerű úgy rendelkezni, hogy amennyiben az ügy megoldódik ezen időszak alatt, a Bizottságnak nem kell véleményt kiadnia. Ezeket a SOLVIT-ügyeket külön munkafolyamat alá kell rendelni a SOLVIT-adatbázisban, és nem szabad őket a standard SOLVIT-statisztikákban szerepeltetni.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

⁽¹²⁾ A Bizottság 2013/461/EU ajánlása (2013. szeptember 17.) a SOLVIT működését meghatározó elvekről (HL L 249., 2013.9.19., 10. o.).

- (40) A piacra jutást korlátozó vagy megtagadó közigazgatási határozatok tekintetében a Bizottság véleménye csak arra a kérdésre terjedhet ki, hogy a közigazgatási határozat összeegyeztethető-e a kölcsönös elismerés elvével, és e rendelet követelményeivel. Ez nem érinti a Bizottságnak az EUMSZ 258. cikke szerinti hatáskörét és a tagállamok azon kötelezettségét, hogy megfeleljenek az uniós jognak a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásával kapcsolatban megállapított rendszerszintű problémák kezelése során.
- (41) Az áruk belső piacának szempontjából fontos, hogy a vállalkozások – és különösen a kvk-k – megbízható és konkrét információkat kaphassanak az adott tagállamban hatályos jogszabályokról. A termékinformációs kapcsolattartó pontoknak fontos szerepet kell játszaniuk a nemzeti hatóságok és a gazdasági szereplők közötti kommunikáció megkönnyítésében a termékekre vonatkozó konkrét szabályokkal és a kölcsönös elismerés elvének a termékinformációs kapcsolattartó pont tagállamának területén történő alkalmazásával kapcsolatos információk terjesztése révén. Ezért meg kell erősíteni a termékinformációs kapcsolattartó pontok szerepvállalását az összes, termékekkel kapcsolatos szabályra – így a kölcsönös elismerés hatálya alá tartozó nemzeti műszaki szabályokra is – vonatkozó tájékoztatás első számú szolgáltatóiként.
- (42) Az áruk szabad mozgásának megkönnyítése érdekében a termékinformációs kapcsolattartó pontoknak észszerű mértékű, ingyenes tájékoztatást kell nyújtaniuk nemzeti műszaki szabályaikról és a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásáról. A termékinformációs kapcsolattartó pontoknak megfelelő felszereltséggel és erőforrásokkal kell rendelkezniük. E kapcsolattartó pontoknak az (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi⁽¹³⁾ rendelettel összhangban egy honlapon keresztül kell tájékoztatást nyújtaniuk, és az említett rendeletben meghatározott minőségi kritériumok hatálya alá kell tartozniuk. A termékinformációs kapcsolattartó pontok azon feladatait, amelyek e tájékoztatáshoz – így többek között a nemzeti műszaki szabályok elektronikus példányainak vagy az azokhoz való online hozzáférésnek a biztosításához – kapcsolódnak, úgy kell végrehajtani, hogy az ne sértse a nemzeti műszaki szabályok terjesztésére vonatkozó nemzeti szabályokat. Emellett a termékinformációs kapcsolattartó pontokat nem szabad arra kötelezni, hogy olyan szabványok elektronikus példányait bocsássák rendelkezésre, illetve olyan szabványokhoz biztosítsanak online hozzáférést, amelyek szabványügyi szervek, illetve szervezetek szellemi tulajdon-jogainak hatálya alá tartoznak.
- (43) Az illetékes hatóságok közötti együttműködés elengedhetetlen a kölcsönös elismerés elvének zökkenőmentes működéséhez, valamint a kölcsönös elismerés kultúrájának kialakításához. A termékinformációs kapcsolattartó pontoknak és az illetékes nemzeti hatóságoknak ezért együtt kell működniük, valamint meg kell osztaniuk az információkat és a szakértelmet annak érdekében, hogy biztosítsák a kölcsönös elismerés elve és e rendelet helyes és következetes alkalmazását.
- (44) A piacra jutást korlátozó vagy megtagadó közigazgatási határozatokra vonatkozó értesítések, a termékinformációs kapcsolattartó pontok közötti kommunikáció lehetővé tétele, továbbá az igazgatási együttműködés biztosítása céljából a tagállamok számára hozzáférést kell biztosítani egy információs és kommunikációs rendszerhez.
- (45) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (46) Ha e rendelet alkalmazása céljából személyes adatok kezelésére van szükség, azt a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joggal összhangban kell elvégezni. A személyes adatok e rendelet alapján történő kezelése az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁵⁾, vagy az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ hatálya alá tartozik.
- (47) Megbízható és hatékony nyomonkövetési mechanizmusokat kell kidolgozni, hogy információval szolgáljanak e rendelet alkalmazásáról és annak az áruk szabad mozgására gyakorolt hatásáról. Ezek a mechanizmusok nem haladhatják meg az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1724 rendelete (2018. október 2.) az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról, továbbá az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 295., 2018.11.21., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (48) A kölcsönös elismerés elvének megismertetésének, valamint e rendelet helyes és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében forrásokat kell biztosítani az olyan ismeretterjesztő kampányok, képzések, személyzeti cse-reprogramok és egyéb kapcsolódó tevékenységek Unió általi finanszírozásához, amelyek célja az illetékes hatóságok, a termékinformációs kapcsolattartó pontok és a gazdasági szereplők közötti bizalom és együttműködés támogatása és fokozása.
- (49) A kölcsönös elismerés elvének működésével és az áruk egységes piacára gyakorolt hatásával kapcsolatos pontos adatok hiányának orvoslása érdekében az Uniónak finanszíroznia kell az ilyen adatok gyűjtését.
- (50) Az Unió pénzügyi érdekeit a teljes kiadási ciklusban arányos intézkedésekkel kell védeni, ideértve a szabálytalanságok megelőzését, feltárását és kivizsgálását, az elveszített, jogalap nélkül kifizetett vagy szabálytalanul felhasznált források visszafizettetését, valamint adott esetben közigazgatási és pénzügyi szankciók alkalmazását.
- (51) Indokolt e rendelet alkalmazását elhalasztani annak érdekében, hogy az illetékes hatóságoknak és a gazdasági szereplőknek kellő idejük legyen az általa meghatározott követelményeknek való megfelelésre.
- (52) A Bizottságnak az e rendelet által kitűzött célok mentén értékelnie kell e rendeletet. A Bizottságnak a kölcsönös elismerés elvének működésével és az áruk egységes piacára gyakorolt hatásaival kapcsolatosan gyűjtött adatokat, valamint az információs és kommunikációs rendszerben rendelkezésre álló adatokat kell felhasználnia e rendelet értékeléséhez. A Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kérje a tagállamoktól az ezen értékeléshez szükséges további információk szolgáltatását. A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás⁽¹⁷⁾ 22. pontja szerint e rendelet értékelésének hatékonyságon, eredményességen, relevancián, koherencián és hozzáadott értéken kell alapulnia, és annak a további intézkedési lehetőségek hatásvizsgálatainak alapját kell képeznie.
- (53) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a kölcsönös elismerés elvének zökkenőmentes, következetes és helyes alkalmazásának biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) E rendelet célja, hogy a kölcsönös elismerés elve alkalmazásának javítása és az indokolatlan kereskedelmi akadályok megszüntetése révén megerősítse a belső piac működését.
- (2) Ez a rendelet szabályokat és eljárásokat állapít meg a kölcsönös elismerés elvének a tagállamok által egyedi esetekben, az EUMSZ 34. cikkének hatálya alá tartozó és valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk tekintetében történő alkalmazására vonatkozóan, figyelemmel az EUMSZ 36. cikkére és az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatára.
- (3) Ez a rendelet rendelkezik továbbá a termékinformációs kapcsolattartó pontok létrehozásáról és fenntartásáról a tagállamokban, valamint a kölcsönös elismerés elvének keretében folytatandó együttműködésről és információcseréről.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet minden típusú árura vonatkozik, beleértve az EUMSZ 38. cikke (1) bekezdése második albekezdésének értelmében vett mezőgazdasági termékeket is, valamint azokra a valamely rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága által meghozott vagy meghozandó közigazgatási határozatokra, amelyek egy másik tagállamban jogszerűen forgalmazott ilyen árukra vonatkoznak, amennyiben a közigazgatási határozat megfelel az alábbi kritériumoknak:
- a) a közigazgatási határozat alapja a rendeltetési hely szerinti tagállamban alkalmazandó valamely nemzeti műszaki szabály; és
- b) a közigazgatási határozat közvetlen vagy közvetett hatása a piacra jutás korlátozása vagy megtagadása a rendeltetési hely szerinti tagállamban.

⁽¹⁷⁾ HLL 123., 2016.5.12., 1. o.

A közigazgatási határozat kifejezés minden olyan közigazgatási lépést magában foglal, amelynek alapja nemzeti műszaki szabály, és amely a b) pontban említett hatással azonos vagy lényegében azonos joghatással bír.

(2) E rendelet alkalmazásában a „nemzeti műszaki szabály” valamely tagállam bármely olyan törvényi, rendeleti vagy egyéb közigazgatási rendelkezése, amely a következő tulajdonságokkal rendelkezik:

- a) olyan árukra vagy árujellemzőkre vonatkozik, amelyek nem tartoznak uniós szintű harmonizáció hatálya alá;
- b) megtiltja az adott tagállamban egy áru vagy egy adott árutípus forgalmazását, vagy ténylegesen vagy jogilag kötelezővé teszi a rendelkezésnek való megfelelést amikor egy árut vagy egy adott árutípust az adott tagállamban forgalmaznak; és
- c) legalább a következők egyike jellemző rá:
 - i. meghatározza az árura vagy adott árutípusra nézve kötelező tulajdonságokat, mint például annak minőségi színvonala, teljesítménye, illetve biztonságossága vagy mérete, beleértve az említett árukra alkalmazandó olyan követelményeket, mint az áruk azon megnevezése, amellyel azokat értékesítik, a terminológia, a jelképek, a vizsgálat és a vizsgálati módszerek, a csomagolás, a jelölés vagy címkézés és a megfelelőségértékelési eljárások;
 - ii. a fogyasztók vagy a környezet védelme céljából az árura vagy az adott árutípusra nézve egyéb követelményeket ír elő, amelyek az adott tagállamban történő forgalmazást követően befolyásolják az áru életciklusát – mint például a felhasználási feltételek, az újrafeldolgozás, az újrafelhasználás vagy a hulladékártalmatlanítás –, amennyiben az ilyen feltételek jelentősen befolyásolhatják az említett áruk összetételét vagy jellegét, illetve az adott tagállamban történő forgalmazását.

(3) E cikk (2) bekezdése c) pontjának i. alpontja az EUMSZ 38. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett mezőgazdasági termékekre alkalmazott gyártási módszerekre és eljárásokra, és az emberi vagy állati fogyasztásra szánt termékekre, valamint más termékekkel kapcsolatos gyártási módszerekre és eljárásokra is vonatkozik, amennyiben azok hatást gyakorolnak a tulajdonságaikra.

(4) E rendelet alkalmazásában az előzetes engedélyezési eljárás önmagában nem minősül nemzeti műszaki szabálynak, ugyanakkor a valamely nemzeti műszaki szabály alapján az előzetes engedélyt megtagadó határozatot olyan közigazgatási határozatnak kell tekinteni, amelyre e rendelet alkalmazandó, amennyiben az említett határozat tekintetében teljesülnek az (1) bekezdés első albekezdésében foglalt egyéb követelmények.

(5) Ez a rendelet nem alkalmazandó:

- a) a nemzeti bíróságok által hozott igazságszolgáltatási jellegű határozatokra;
- b) a terminológiával, jelképekkel vagy alkotmányellenes szervezetekre, illetve bünszervezetekre való tárgyi utalással kapcsolatos bűncselekményekkel, vagy rasszista, megkülönböztető vagy idegengyűlölő természetű bűncselekményekkel kapcsolatos ügyekben folyó nyomozás vagy büntetőeljárás során a bűnüldöző szervek által hozott igazságszolgáltatási jellegű határozatokra.

(6) Az 5. és 6. cikk nem érinti a következő rendelkezések alkalmazását:

- a) a 2001/95/EK irányelv 8. cikke (1) bekezdésének b)–f) pontja és 8. cikkének (3) bekezdése;
- b) a 178/2002/EK rendelet 50. cikke (3) bekezdésének a) pontja és 54. cikke;
- c) az 1306/2013/EU rendelet 90. cikke; és
- d) az (EU) 2017/625 rendelet 138. cikke.

(7) Ez a rendelet nem érinti az (EU) 2015/1535 irányelv szerinti azon kötelezettséget, hogy a nemzeti műszaki-szabály-tervezetokről elfogadásukat megelőzően értesíteni kell a Bizottságot és a tagállamokat.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott”: az áru vagy az ilyen típusú áru megfelel az adott tagállamban alkalmazandó vonatkozó szabályoknak vagy az adott tagállamban nem vonatkoznak rá ilyen szabályok, és az az adott tagállamban végfelhasználók számára elérhető;
2. „forgalmazás”: áru kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása egy tagállam területén található piacon értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, ellenérték fejében vagy ingyenesen;

3. „piacra jutás korlátozása”: olyan feltételek előírása, amelyeket az árunak a rendeltetési hely szerinti tagállamban történő forgalmazhatóságát megelőzően kell teljesíteni, vagy az árunak az adott piacon való forgalomban tartására vonatkozó feltételek előírása, amely mindegyik esetben az adott áru 2. cikk (2) bekezdés c) pontjában említett egy vagy több tulajdonságának módosítását vagy kiegészítő vizsgálatok elvégzését teszi szükségessé;
4. „piacra jutás megtagadása”: az alábbiak bármelyikét jelenti:
 - a) annak megtiltása, hogy az árut a rendeltetési hely szerinti tagállamban forgalmazzák vagy az adott piacon forgalomban tartsák; vagy
 - b) az adott áru forgalomból történő kivonásának vagy visszahívásának előírása;
5. „forgalomból történő kivonás”: minden olyan intézkedés, amelynek célja, hogy megakadályozza az ellátási láncba már bekerült áruk forgalmazását;
6. „visszahívás”: minden olyan intézkedés, amelynek célja a végfelhasználók számára már hozzáférhetővé tett áru visszavétele;
7. „előzetes engedélyezési eljárás”: valamely tagállam joga szerinti olyan közigazgatási eljárás, amelynek értelmében az adott tagállam illetékes hatóságának – egy gazdasági szereplő kérelme alapján – hivatalos jóváhagyását kell adnia azt megelőzően, hogy az áru az adott tagállamban forgalmazható legyen;
8. „gyártó”:
 - a) az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az árut gyártja, vagy az árut megtervezeti vagy gyártatja, vagy olyan árut állít elő, amely nem valamely gyártási folyamat eredményeként kerül előállításra, a mezőgazdasági termékeket is ideértve, és aki vagy amely az említett árukat a saját neve vagy védjegye alatt forgalmazza;
 - b) az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely oly módon módosít valamely tagállamban már jogszerűen forgalmazott árut, hogy az érintheti az adott tagállamban alkalmazandó vonatkozó szabályoknak való megfelelést; vagy
 - c) bármely más olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jegyének az árun vagy az árut kísérő dokumentumon való feltüntetésével az adott áru gyártójaként jelöli meg magát;
9. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott arra, hogy az árunak az adott piacon való forgalmazása tekintetében a gyártó nevében eljárjon;
10. „importőr”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely első alkalommal forgalmaz harmadik országból származó árut az uniós piacon;
11. „forgalmazó”: az a gyártótól vagy importőrtől különböző természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, aki vagy amely az árut valamely tagállamban forgalmazza;
12. „gazdasági szereplő”: az áruval kapcsolatban az alábbiak bármelyikét jelenti: a gyártó, a meghatalmazott képviselő, az importőr vagy a forgalmazó;
13. „végfelhasználó”: az Unióban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely számára vagy kereskedelmi, üzleti, kézműipari vagy szakmai tevékenységi körön kívül fogyasztóként, vagy az ipari vagy szakmai tevékenysége körében szakmai végfelhasználóként árut forgalmaztak vagy forgalmazzak;
14. „jogos közérdek”: az EUMSZ 36. cikkében meghatározott bármely indok vagy bármely egyéb, közérdeken alapuló kényszerítő indok;
15. „megfelelőségértékelő szervezet”: a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 13. pontjában meghatározott megfelelőségértékelő szervezet.

II. FEJEZET

A KÖLCSÖNÖS ELISMERÉS ELVÉNEK EGYEDI ESETEKBE TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

4. cikk

Kölcsönös elismerési nyilatkozat

(1) A rendeltetési hely szerinti tagállamban forgalmazott vagy forgalmazandó áru vagy adott árutípus gyártója a kölcsönös elismerés céljából önkéntes nyilatkozatot készíthet az áru jogszerű forgalmazásáról (a továbbiakban: kölcsönös elismerési nyilatkozat), annak érdekében, hogy igazolja a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságai felé, hogy az árut vagy az ilyen típusú árut valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazzák.

A gyártó megbízhatja meghatalmazott képviselőjét, hogy a nevében készítse el a kölcsönös elismerési nyilatkozatot.

A kölcsönös elismerési nyilatkozatnak követnie kell a melléklet I. és II. részében foglalt szerkezetet, és tartalmaznia kell az ott meghatározott valamennyi információt.

A gyártó vagy meghatalmazott képviselője – amennyiben erre irányuló meghatalmazással rendelkezik – a kölcsönös elismerési nyilatkozatot kitöltheti csak a melléklet I. részében foglalt információkkal. Ebben az esetben a melléklet II. részében foglalt információkkal az importőrnek vagy a forgalmazónak kell kitöltenie a nyilatkozatot.

A kölcsönös elismerési nyilatkozat mindkét részét az importőr vagy a forgalmazó is elkészítheti, feltéve, hogy az aláíró szolgáltni tud az 5. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett bizonyítékkal.

A kölcsönös elismerési nyilatkozatot az Unió egyik hivatalos nyelvén kell elkészíteni. Amennyiben ez a nyelv nem a rendeltetési hely szerinti tagállam által megkövetelt nyelv, a kölcsönös elismerési nyilatkozatot a gazdasági szereplőnek kell a rendeltetési hely szerinti tagállam által megkövetelt nyelvre lefordítania.

(2) A kölcsönös elismerési nyilatkozatot vagy annak egy részét aláíró gazdasági szereplők felelősek a kölcsönös elismerési nyilatkozatban általuk megadott információk tartalmáért és pontosságáért, az általuk lefordított információk helytállóságát is beleértve. E bekezdés alkalmazásában a gazdasági szereplők a nemzeti joggal összhangban tartoznak felelősséggel.

(3) A gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy a kölcsönös elismerési nyilatkozatot mindenkor naprakészen tartsák, hogy az tükrözze az általuk a kölcsönös elismerési nyilatkozatban közölt információkban bekövetkezett bármely változást.

(4) A kölcsönös elismerési nyilatkozatot az 5. cikk alapján elvégzendő vizsgálat céljából be lehet nyújtani a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága részére. A nyilatkozatot papír formátumban vagy elektronikus úton lehet benyújtani, vagy a rendeltetési hely szerinti tagállam által támasztott követelményekkel összhangban online elérhetővé lehet tenni.

(5) Ha a gazdasági szereplők online teszik elérhetővé a kölcsönös elismerési nyilatkozatot, az alábbi feltételek alkalmazandók:

- a) az árutípusnak vagy -sorozatnak, amelyre a kölcsönös elismerési nyilatkozat vonatkozik, könnyen azonosíthatónak kell lennie; és
- b) a felhasznált technikai eszközöknek könnyű navigálást kell biztosítaniuk, és a kölcsönös elismerési nyilatkozat elérhetőségének és hozzáférhetőségének biztosítása érdekében ezeket nyomon kell követni.

(6) Amennyiben az áru, amelynek tekintetében a kölcsönös elismerési nyilatkozatot benyújtják, egyúttal olyan uniós jogi aktus hatálya alá is tartozik, amely EU-megfelelőségi nyilatkozatot ír elő, a kölcsönös elismerési nyilatkozatot az EU-megfelelőségi nyilatkozathoz is csatolni lehet.

5. cikk

Az áruk vizsgálata

(1) Amennyiben a rendeltetési hely szerinti tagállam valamely illetékes hatósága meg kívánja vizsgálni az e rendelet hatálya alá tartozó árut, hogy megállapítsa, hogy az árut vagy az ilyen típusú árut jogszerűen forgalmazzák-e egy másik tagállamban, és ha igen, akkor az a jogos közérdek, amelyet a rendeltetési hely szerinti tagállam alkalmazandó nemzeti műszaki szabálya védeni hivatott megfelelő védelemben részesül-e a az adott áru tulajdonságai tekintetében, haladéktalanul fel kell vennie a kapcsolatot az érintett gazdasági szereplővel.

(2) Amikor a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága kapcsolatba lép az érintett gazdasági szereplővel, tájékoztatnia kell a gazdasági szereplőt a vizsgálatról, megjelölve az adott vizsgálat tárgyát képező árut és meghatározva az alkalmazandó nemzeti műszaki szabályt vagy az előzetes engedélyezési eljárást. A rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságának arról is tájékoztatnia kell a gazdasági szereplőt, hogy az említett vizsgálat céljából lehetőség van kölcsönös elismerési nyilatkozat benyújtására a 4. cikkel összhangban.

(3) A gazdasági szereplő számára lehetővé kell tenni, hogy már akkor forgalmazza az árut a rendeltetési hely szerinti tagállamban, amikor az illetékes hatóság az e cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálatot végzi, valamint hogy tovább forgalmazhassa az árut, feltéve hogy a gazdasági szereplő nem kapott kézhez olyan közigazgatási határozatot, amely korlátozza vagy megtagadja az adott áru piacra jutását. Ez a bekezdés nem alkalmazandó, ha a vizsgálat elvégzésére előzetes engedélyezési eljárás keretében kerül sor, vagy ha az illetékes hatóság a 6. cikkel összhangban vizsgálat hatálya alá tartozó áruk forgalmazását ideiglenesen felfüggeszti.

(4) Ha a 4. cikkkel összhangban kölcsönös elismerési nyilatkozatot nyújtanak be a rendeltetési hely szerinti tagállam valamely illetékes hatóságához, akkor az e cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálat céljából:

- a) az illetékes hatóság köteles a kérésére válaszul benyújtott kölcsönös elismerési nyilatkozatot, és az abban foglalt információ ellenőrzéséhez szükséges alátámasztó bizonyítékot annak igazolására elegendőként elfogadni, hogy az árukat jogszerűen forgalmazzák valamely másik tagállamban; és
- b) az illetékes hatóság nem kérhet semmilyen más információt vagy dokumentációt egyetlen gazdasági szereplőtől sem annak bizonyítására, hogy az árukat jogszerűen forgalmazzák valamely másik tagállamban.

(5) Ha nem nyújtottak be kölcsönös elismerési nyilatkozatot a rendeltetési hely szerinti tagállam valamely illetékes hatóságának a 4. cikkkel összhangban, akkor az e cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálat céljából az illetékes hatóság kérheti az érintett gazdasági szereplőktől a vizsgálatához szükséges, az alábbiakra vonatkozó dokumentációt és információkat:

- a) az adott áru vagy árutípus tulajdonságai; és
- b) az áru valamely másik tagállamban való jogszerű forgalmazása.

(6) Az érintett gazdasági szereplő számára a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságának kérésétől számítva legalább 15 munkanapot kell biztosítani a (4) bekezdés a) pontjában, illetve az (5) bekezdésben említett dokumentumok és információk benyújtására, illetve a gazdasági szereplő esetleges érveinek vagy észrevételeinek benyújtására.

(7) Az e cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálat céljából a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban megkeresheti azon tagállam illetékes hatóságait vagy termékinformációs kapcsolattartó pontjait, amelyben az adott gazdasági szereplő az áruját állítása szerint jogszerűen forgalmazza, amennyiben az illetékes hatóságnak a gazdasági szereplő által nyújtott bármely információt ellenőriznie kell.

(8) Az (1) bekezdés szerinti vizsgálat végzése során a rendeltetési hely szerinti tagállamok illetékes hatóságainak kellő mértékben figyelembe kell venniük a megfelelőségértékelő szervezet által kiadott és a gazdasági szereplő által a vizsgálat részeként benyújtott vizsgálati jelentések vagy tanúsítványok tartalmát. A rendeltetési hely szerinti tagállamok illetékes hatóságai – a megfelelőségértékelő szervezet felkészültségével összefüggő okok miatt – nem utasíthatják el a megfelelőségértékelés megfelelő területére a 765/2008/EK rendelet szerint akkreditált megfelelőségértékelő szervezetek által kiállított vizsgálati jelentéseket vagy tanúsítványokat.

(9) Amennyiben egy rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága az e cikk (1) bekezdése szerinti vizsgálat befejezését követően közigazgatási határozatot hoz az általa vizsgált áru tekintetében, akkor e közigazgatási határozatról haladéktalanul értesítenie kell az e cikk (1) bekezdésében említett érintett gazdasági szereplőt. Az illetékes hatóságnak az említett közigazgatási határozatról legkésőbb az annak meghozatalát követő 20 munkanapon belül a Bizottságot és a többi tagállamot is értesítenie kell. E célból az illetékes hatóság a 11. cikkben említett rendszert használja.

(10) A (9) bekezdésben említett közigazgatási határozatnak kellőképpen részletes és alátámasztott módon kell a döntést megindokolnia, hogy megkönnyítse annak vizsgálatát, hogy az összeegyeztethető-e a kölcsönös elismerés elvével és e rendelet követelményeivel.

(11) A (9) bekezdésben említett közigazgatási határozatnak különösen az alábbi információkat kell tartalmaznia:

- a) a közigazgatási határozat alapjául szolgáló nemzeti műszaki szabály;
- b) a közigazgatási határozat alapjául szolgáló, a nemzeti műszaki szabály alkalmazását alátámasztó jogos közérdek;
- c) a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága által figyelembe vett műszaki vagy tudományos adatok, beleértve adott esetben a nemzeti műszaki szabály hatálybalépése óta a technika állásában bekövetkezett releváns változásokat;
- d) az érintett gazdasági szereplő által felhozott, az (1) bekezdés szerinti vizsgálat szempontjából releváns érvek összefoglalása;
- e) azt igazoló bizonyíték, hogy a közigazgatási határozat a kitűzött cél eléréséhez megfelelő, és hogy a közigazgatási határozat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(12) Az e cikk (9) bekezdésében említett közigazgatási határozatban meg kell határozni a rendeltetési hely szerinti tagállam nemzeti joga alapján rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket és az e jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó határidőket. A közigazgatási határozatnak tartalmaznia kell a SOLVIT és a 8. cikk szerinti eljárás gazdasági szereplők általi igénybevételének lehetőségére való hivatkozást is.

(13) A (9) bekezdésben említett közigazgatási határozat addig nem lép hatályba, amíg azt az említett bekezdés szerint nem közölték az érintett gazdasági szereplővel.

6. cikk

A piacra jutás ideiglenes felfüggesztése

(1) Amikor egy tagállam illetékes hatósága egy áru 5. cikk alapján történő vizsgálatát végzi, kizárólag akkor függesztheti fel ideiglenesen az adott árunak az adott tagállamban történő forgalmazását ha:

- a) a rendeltetésszerű, illetve észszerűen előrelátható körülmények közötti használat során az áru olyan súlyos kockázatot jelent a személyek biztonságára vagy az emberi egészségre vagy a környezetre nézve – ideértve amikor a hatások nem azonnaliak –, amely az illetékes hatóság gyors beavatkozását teszi szükségessé; vagy
- b) az árunak vagy az ilyen típusú árunak az adott tagállamban történő forgalmazása az adott tagállamban közérkölcsi vagy közbiztonsági okokból általános tilalom alá tartozik.

(2) A tagállam illetékes hatósága haladéktalanul értesíti az érintett gazdasági szereplőt, a Bizottságot és a többi tagállamot az e cikk (1) bekezdése alapján történő bármely ideiglenes felfüggesztésről. A Bizottságnak és a többi tagállamnak szóló értesítést a 11. cikkben említett rendszeren keresztül kell megtenni. Az e cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó ügyekben az értesítést részletes műszaki vagy tudományos indoklásnak kell kísérnie, amely igazolja, hogy az ügy miért tartozik az említett pont hatálya alá.

7. cikk

A RAPEX-en vagy a RASFF-on keresztül történő értesítés

Amennyiben az 5. cikkben említett közigazgatási határozat vagy a 6. cikkben említett ideiglenes felfüggesztés olyan intézkedés, amelyről a 2001/95/EK irányelvvel összhangban a Gyors Tájékoztatási Rendszeren (a továbbiakban: a RAPEX) vagy a 178/2002/EK rendelettel összhangban az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszeren (a továbbiakban: a RASFF) keresztül értesítést kell küldeni, nem szükséges a Bizottság és a többi tagállam e rendelet szerinti külön értesítése, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a RAPEX-en vagy az RASFF-on keresztül küldött értesítés jelzi, hogy az intézkedésről szóló értesítés e rendelet szerinti értesítésnek is minősül; és
- b) RAPEX-en vagy az RASFF-on keresztül küldött értesítés tartalmazza az 5. cikk szerinti közigazgatási határozathoz vagy a 6. cikk szerinti ideiglenes felfüggesztéshez szükséges alátámasztó bizonyítékokat.

8. cikk

Panaszkezelési eljárás

(1) Ha egy közigazgatási határozat által érintett gazdasági szereplő a határozatot a SOLVIT elé terjesztette, és ha a SOLVIT-eljárás során a hazai vagy az ügyvivő SOLVIT-központ felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be véleményt az ügy megoldásának elősegítése érdekében, a hazai és az ügyvivő SOLVIT-központnak a Bizottság rendelkezésére kell bocsátania minden olyan releváns dokumentumot, amely kapcsolódik az érintett közigazgatási határozathoz.

(2) Az (1) bekezdésben említett felkérés kézhezvételét követően a Bizottság megvizsgálja, hogy a közigazgatási határozat összeegyeztethető-e a kölcsönös elismerés elvével és e rendelet követelményeivel.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett vizsgálat céljából a Bizottság megvizsgálja azt a közigazgatási határozatot, amelyről az 5. cikk (9) bekezdésével összhangban értesítést küldtek, valamint a SOLVIT-eljárás keretében rendelkezésre bocsátott dokumentumokat és információkat. Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett vizsgálathoz további információkra vagy dokumentumokra van szükség, a Bizottság indokolatlan késedelem nélkül felkéri az illetékes SOLVIT-központot, hogy ezen további információk, illetve dokumentumok megszerzése céljából lépjen kapcsolatba az érintett gazdasági szereplővel vagy a közigazgatási határozatot meghozó illetékes hatósággal.

(4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett felkérés kézhezvételétől számított 45 munkanapon belül befejezi a vizsgálatát és véleményt ad ki. A Bizottság a véleményében adott esetben jelzi, hogy melyek azok az aggályok, amelyekkel a SOLVIT-ügy keretében foglalkozni kell, vagy ajánlásokat fogalmaz meg az ügy megoldásának elősegítése céljából. A 45 munkanapos időszakba nem számít bele a további információk és dokumentumok (3) bekezdés alapján történő, Bizottság általi beszerzéséhez szükséges idő.

(5) Ha a Bizottságot értesítették, hogy a (2) bekezdésben említett vizsgálat során az ügyet megoldották, a Bizottságnak nem szükséges véleményt kiadnia.

(6) A Bizottság véleményéről az illetékes SOLVIT-központon keresztül tájékoztatni kell az érintett gazdasági szereplőt és a megfelelő illetékes hatóságokat. A Bizottságnak e véleményről minden tagállamot értesítenie kell a 11. cikkben említett rendszeren keresztül. A véleményt az e cikk (1) bekezdésében említett SOLVIT-eljárás során figyelembe kell venni.

III. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS, NYOMON KÖVETÉS ÉS KOMMUNIKÁCIÓ

9. cikk

A termékinformációs kapcsolattartó pontok feladatai

(1) A tagállamok területükön termékinformációs kapcsolattartó pontokat jelölnek ki, és tartanak fenn, valamint biztosítják, hogy termékinformációs kapcsolattartó pontjaik megfelelő hatáskörökkel és kellő erőforrásokkal rendelkezzenek feladataik megfelelő elvégzéséhez. Biztosítják továbbá, hogy a termékinformációs kapcsolattartó pontok eljárásaikat az (EU) 2018/1724 rendelettel összhangban folytassák le.

(2) A termékinformációs kapcsolattartó pontoknak a következő információkat kell online nyújtaniuk:

- a) a kölcsönös elismerés elvével és e rendeletnek a termékinformációs kapcsolattartó pont tagállamának területén történő alkalmazásával kapcsolatos információ, beleértve az 5. cikkben foglalt eljárásra vonatkozó információt is;
- b) a kapcsolattartó pont tagállamában található illetékes hatóságok elérhetősége, amelyen közvetlenül kapcsolatba lehet velük lépni, beleértve az adott tagállam területén alkalmazandó nemzeti műszaki szabályok végrehajtásának felügyeletéért felelős hatóságok adatait is;
- c) a kapcsolattartó pont tagállamában rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek és eljárások az illetékes hatóság és egy gazdasági szereplő közötti vita esetén, beleértve a 8. cikkben foglalt eljárást is.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés alapján online nyújtott információ kiegészítésére van szükség, egy gazdasági szereplő vagy egy másik tagállam illetékes hatóságának kérésére a termékinformációs kapcsolattartó pontoknak rendelkezésre kell bocsátaniuk minden hasznos információt, például egy konkrét árura vagy árutípusra azon a területen alkalmazandó nemzeti műszaki szabályok és nemzeti közigazgatási eljárások elektronikus másolatait vagy az azokhoz való online hozzáférést, ahol az adott termékinformációs kapcsolattartó pont található, vagy információt arra vonatkozóan, hogy a nemzeti jog szerint az említett árura vagy árutípusra vonatkozik-e előzetes engedélyezés.

(4) A termékinformációs kapcsolattartó pontoknak a (3) bekezdés szerinti kérésekre az azok kézhezvételét követő 15 munkanapon belül válaszolniuk kell.

(5) A termékinformációs kapcsolattartó pontok a (3) bekezdés szerinti információ rendelkezésre bocsátásért nem számíthatnak fel díjat.

10. cikk

Közigazgatási együttműködés

(1) A Bizottság biztosítja az egyes tagállamok illetékes hatóságai és termékinformációs kapcsolattartó pontjai közötti hatékony együttműködést a következő tevékenységek révén:

- a) a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásával kapcsolatos információk és bevált gyakorlatok cseréjének és összegyűjtésének elősegítése és koordinálása;
- b) a termékinformációs kapcsolattartó pontok működésének támogatása és határon átnyúló együttműködésük javítása;
- c) a tagállamok közötti személyzeti csereprogramok elősegítése és koordinálása, valamint közös képzési és tájékoztató programok szervezése a hatóságok és a vállalkozások részére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik és termékinformációs kapcsolattartó pontjaik részt vegyenek az (1) bekezdésben említett tevékenységekben.

(3) A rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságának az 5. cikk (7) bekezdése alapján történő kérésére azon tagállam illetékes hatóságainak, amely tagállamban egy gazdasági szereplő állítása szerint az áruját jogszerűen forgalmazza, 15 munkanapon belül meg kell adniuk a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatóságának minden olyan információt, amely az árura vonatkozó, az 5. cikk alapján történő vizsgálathoz a gazdasági szereplő által benyújtott adatok és dokumentumok ellenőrzése szempontjából releváns. A termékinformációs kapcsolattartó pontok – a kért információk nyújtására vonatkozó, a 9. cikk (4) bekezdésében megállapított határidővel összhangban – igénybe vehetők a megfelelő illetékes hatóságok közötti kapcsolatfelvétel elősegítése céljából.

11. cikk

Információs és kommunikációs rendszer

(1) E rendelet 5., 6. és 10. cikkének alkalmazásában a 765/2008/EK rendelet 23. cikkében meghatározott információs és kommunikációs rendszert kell használni, az e rendelet 7. cikkében meghatározottak kivételével.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek e rendelet céljára meghatározzák az e cikk (1) bekezdésében említett rendszer részleteit és funkcióit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

IV. FEJEZET

FINANSZÍROZÁS

12. cikk

Az e rendeletet támogató tevékenységek finanszírozása

- (1) Az Unió a következő, e rendeletet támogató tevékenységeket finanszírozhatja:
- tájékoztató kampányok;
 - oktatás és képzés;
 - személyzeti csereprogramok és a bevált gyakorlatok cseréje;
 - a termékinformációs kapcsolattartó pontok és az illetékes hatóságok közötti együttműködés, valamint ezen együttműködés műszaki és logisztikai támogatása;
 - adatgyűjtés a kölcsönös elismerés elve működésének érvényesülésével és az egységes áru piacra gyakorolt hatásával kapcsolatban.
- (2) Az e rendeletet támogató tevékenységekhez nyújtott uniós pénzügyi támogatást az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁸⁾ összhangban kell végrehajtani, közvetlenül vagy a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak az említett rendelet 62. cikke (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt szervezetekre történő átruházásával.
- (3) Az e rendeletben említett tevékenységekre elkülönített előirányzatokat minden évben a költségvetési hatóság állapítja meg a hatályos pénzügyi keret alapján.

13. cikk

Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme

- (1) A Bizottság – csalás, korrupció és más jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, szabálytalanság észlelése esetén a jogalap nélkül kifizetett összegek visszafizetetésével, valamint adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási és pénzügyi szankciókkal – megfelelő intézkedéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet alapján finanszírozott tevékenységek végrehajtása során az Unió pénzügyi érdekei védelemben részesüljenek.
- (2) A Bizottság vagy képviselői, valamint a Számvevőszék jogosultak dokumentumok és helyszíni ellenőrzések alapján ellenőrzést végezni valamennyi, vissza nem térítendő támogatásban részesülő kedvezményezettnél, vállalkozónál és alvállalkozónál, akik e rendelet alapján uniós forrásból részesültek.
- (3) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁹⁾ és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben ⁽²⁰⁾ meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban vizsgálatokat – többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat – végezhet annak megállapítása céljából, hogy az e rendelet alapján finanszírozott, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodással, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó határozattal vagy valamely szerződéssel összefüggésben történt-e csalás, korrupció vagy bármilyen más jogellenes tevékenység, amely sérti az Unió pénzügyi érdekeit.
- (4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az e rendelet végrehajtása keretében harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá az e rendelet végrehajtása keretében létrejött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és támogatási határozatoknak rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Bizottságot, a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlamenti és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁰⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

V. FEJEZET

ÉRTÉKELÉS ÉS BIZOTTSÁGI ELJÁRÁS

14. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság 2025. április 20-ig és azt követően négyévente az e rendelet által elérni kívánt célok tekintetében értékelést készít e rendeletről, és arról jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság részére.

(2) E cikk (1) bekezdése céljából a Bizottság a 11. cikkben említett rendszerben rendelkezésre álló információkat és a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett tevékenységek során összegyűjtött adatokat használja. A Bizottság továbbá felkérheti a tagállamokat, hogy nyújtsanak be bármilyen, a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk szabad mozgásának vagy e rendelet hatékonyságának értékelése, továbbá a termékinformációs kapcsolattartó pontok működésének vizsgálata szempontjából releváns információt.

15. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 764/2008/EK 2020. április 19-ével hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásként kell tekinteni.

17. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. április 19-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. március 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

Kölcsönös elismerési nyilatkozat az (EU) 2019/515 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikkének alkalmazásában

I. rész

1. Az áru vagy az árutípus egyedi azonosítója: ... [Megjegyzés: illessze be az áru azonosító számát vagy más olyan azonosító jelölését, amely egyedileg azonosítja az árut vagy az árutípust]
2. A gazdasági szereplő neve és címe: ... [Megjegyzés: illessze be a kölcsönös elismerési nyilatkozat I. részét aláíró nevét és címét: a gyártó és adott esetben annak meghatalmazott képviselője, vagy az importőr, vagy a forgalmazó]
3. A kölcsönös elismerési nyilatkozat tárgyát képező áru vagy árutípus leírása: ... [Megjegyzés: a leírásnak elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy – nyomon követhetőségi okokból – lehetővé tegye az áru azonosítását. Adott esetben fénykép is csatolható.]
4. Nyilatkozat és információ az áru vagy az ilyen típusú áru forgalmazásának jogszerűségéről:
 - 4.1. A fent leírt áru vagy árutípus – a tulajdonságait is beleértve – megfelel a ... [Megjegyzés: nevezze meg azt a tagállamot, amelyben az árut vagy az ilyen típusú árut állítása szerint jogszerűen forgalmazzák]-ban/-ben alkalmazandó következő szabályoknak: ... [Megjegyzés: illessze be – minden egyes esetben – az adott tagállamban alkalmazandó releváns szabályok címét és a hivatalos közzétételükre vonatkozó hivatkozást, valamint az engedélyező határozatra való hivatkozást, amennyiben az áru előzetes engedélyezési eljárás tárgyát képezte],

vagy

a fent leírt áru vagy árutípus ... [Megjegyzés: nevezze meg azt a tagállamot, amelyben az árut vagy az ilyen típusú árut állítása szerint jogszerűen forgalmazzák]-ban/-ben nem tartozik releváns szabály hatálya alá.
 - 4.2. Hivatkozás az árura vagy az ilyen típusú árura vonatkozó megfelelőségértékelési eljárásra vagy egy megfelelőségértékelő szervezet által végzett bármely vizsgálatról szóló vizsgálati jelentésre, ideértve az említett szervezet nevét és címét (amennyiben sor került ilyen eljárásra vagy vizsgálatra): ...
5. Bármely további információ, amelyet relevánsnak ítélnék annak vizsgálatához, hogy az áru vagy az ilyen típusú áru forgalmazása jogszerű-e a 4.1. pontban megjelölt tagállamban: ...
6. A kölcsönös elismerési nyilatkozat ezen részének tartalmáért kizárólagosan a 2. pontban meghatározott gazdasági szereplő tartozik felelősséggel.

A nyilatkozatot a következő nevében és megbízásából írták alá:

(hely és dátum):

(név, beosztás) (aláírás):

II. rész

7. Nyilatkozat és információ az áru vagy az ilyen típusú áru forgalmazásáról: ...
 - 7.1. Az I. részben leírt árut vagy ilyen típusú árut a 4.1. pontban megjelölt tagállamban bocsátják a végfelhasználók rendelkezésére.
 - 7.2. Információ az árunak vagy az az ilyen típusú árunak a 4.1. pontban megjelölt tagállamban a végfelhasználók rendelkezésére bocsátásáról, beleértve azon időpont pontos megjelölését, amikor az árut először bocsátották a végfelhasználók rendelkezésére az adott tagállamban: ...
8. Bármely további információ, amelyet relevánsnak ítélnék annak vizsgálatához, hogy az árut vagy az ilyen típusú árut jogszerűen forgalmazzák-e a 4.1. pontban megjelölt tagállamban: ...

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/515 rendelete (2019. március 19.) a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott áruk kölcsönös elismeréséről és a 764/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 91., 2019.3.29., 1. o.).

9. A kölcsönös elismerési nyilatkozat ezen részének tartalmáért kizárólagosan ... [Megjegyzés: illessze be a kölcsönös elismerési nyilatkozat II. részét aláíró nevét és címét: a gyártó és adott esetben annak meghatalmazott képviselője, vagy az importőr, vagy a forgalmazó] tartozik felelősséggel.

A nyilatkozatot a következő nevében és megbízásából írták alá:

(hely és dátum):

(név, beosztás) (aláírás):
